Myślę pozytywnie

Budowanie świadomości wśród dzieci i młodzieży
na temat przejawów zjawiska seksualizacji

Czy chcę być jak Barbie i Ken?
O wyborze wartości.

Projekt finansowany ze środków Ministerstwa Edukacji Narodowej
w ramach Narodowego Programu Zdrowia

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

NPZ NARODOWY PROGRAM ZDROWIA

Realizator projektu: FUNDACJA INSTYTUT EDUKACJI POZYTYWNEJ

Grupa docelowa	Czas zajęć	Wykorzystywane metody	Cele spotkania
klasy IV-VI	45 min.	rozmowa – technika świateł drogowych – dyskusja	Uczeń/uczennica: – wie, na czym opierają się pewne wzorce kultury współczesnej – dostrzega zagrożenia płynące z upodabniania się do ikon kultury masowej – doskonali umiejętność dyskusji – sam dokonuje wyboru własnego systemu wartości

Opis przebiegu z wykazem poszczególnych ćwiczeń/zadań:

1. Dzieci otrzymują obrazki przedstawiające zabawki (załącznik nr 1.) razem z nauczycielem/nauczycielką zastanawiają się, dlaczego lubią bawić się tymi zabawkami. Nauczyciel/nauczycielka tak moderuje rozmowę, by zwrócić uwagę dzieci na to, że zabawy dzieci odzwierciedlają czynności wykonywane przez dorosłych.

2. Następnie nauczyciel/nauczycielka pokazuje obrazek przedstawiający Barbie i Kena i informuje, że stanowią oni współczesny kanon urody. Pyta, co sprawia, że lalki te wzbudzają wciąż takie emocje, dlaczego ludzie chcą się upodabniać do tej pary. Nauczyciel/nauczycielka tak kieruje rozmową, aby zwrócić uwagę na np. zgrabną sylwetkę, duże oczy, proporcje ciała, itd. Mówi też o tym, że w dzisiejszej kulturze, w dobie internetu, wzorzec ten jest wielokrotnie powielany, a ludzie na całym świecie starają się upodobnić do ideału.

3. Głosowanie techniką świateł drogowych. Nauczyciel rozdaje każdej osobie trzy kartki: zieloną, czerwoną i pomarańczową. Zadaje pytanie: Komu proponowany wzorzec kulturowy się podoba? Dzieci podnoszą kartki i w ten sposób, dzieląc się na grupy, przygotowują się do dyskusji. „Zieloni" – podoba im się taki wzorzec, „czerwoni" są przeciwko, „pomarańczowi" – nie zdecydowali.

4. Dyskusja. Dzieci, które podniosły zieloną kartkę siadają na krzesłach naprzeciwko dzieci, które podniosły czerwoną kartkę (też siadają na krzesłach). Pośrodku, na podłodzie, siadają w kucki dzieci, które podniosły pomarańczową kartkę, czyli nie są zdecydowane. Zadaniem „zielonych' i „czerwonych" jest wymiana argumentów na temat współczesnego wzorca kulturowego. „Pomarańczowi" przysłuchują się. Nauczyciel/nauczycielka dba o kulturę wypowiedzi i jest moderatorem/moderatorką. Pod koniec dyskusji „pomarańczowi" decydują (każdy indywidualnie), do której grupy dołącza. Nauczyciel/nauczycielka podsumowuje dyskusję, przypominając najważniejsze argumenty.

Streszczenie metodyczne dla nauczyciela:

Proponowana bibliografia uzupełniająca:

–

Natalia Tur, Nie róbmy z dziewczynek małych kobietek, czyli o seksualizacji dzieci.
Źródło: **http://www.nishka.pl/nie-robmy-z-dziewczynek-malych-kobietek-czyli-o-seksualizacji-dzieci/**

–

Paulina Trojanowska, Seksualizacja dzieci i młodzieży – przyczyny, przejawy, konsekwencje i propozycje przeciwdziałania.
Źródło: **cejsh.icm.edu.pl/.../Trojanowska_P_2014_Seksualizacja_dzieci_i_mlodziezy.pdf**

Związek z podstawą programową:

Wychowanie do życia w rodzinie

1. **Dojrzewanie. Uczeń:**
   – rozumie, czym jest cielesność, płciowość, seksualność;

2. **Seksualność człowieka. Uczeń:**
   – omawia problemy związane z przedmiotowym traktowaniem człowieka w dziedzinie seksualnej;

Etyka

1. **Elementy etyki ogólnej. Uczeń:**
   – analizuje klasyczne pytanie etyczne: „Jak należy (dobrze) żyć?";
   – wyjaśnia różnice między wartością autoteliczną a instrumentalną oraz podaje przykłady wartości tego rodzaju;

2. **Człowiek wobec siebie. Uczeń:**
   – wyjaśnia, co to znaczy być osobą; objaśnia pojęcie godności człowieka;
   – wie, że ze względu na swoją wartość – osobową godność – jest równie wartościowym człowiekiem jak inni ludzie;
   – zna i rozwija swoje zalety, rozpoznaje i eliminuje swoje wady;

Język polski

1. **Odbiór tekstów kultury. Uczeń:**
   – rozumie swoistość tekstów kultury przynależnych do: literatury, teatru, filmu, muzyki, sztuk plastycznych i audiowizualnych;
   – odnosi treści tekstów kultury do własnego doświadczenia;

Tworzenie wypowiedzi.

2. **Elementy retoryki. Uczeń:**
   – uczestniczy w rozmowie na zadany temat, wydziela jej części, sygnały konstrukcyjne wzmacniające więź między uczestnikami dialogu, tłumaczące sens;
   – rozróżnia argumenty odnoszące się do faktów i logiki oraz odwołujące się do emocji;
   – tworzy logiczną, semantycznie pełną i uporządkowaną wypowiedź;
   – dokonuje selekcji informacji;

Źródło: www.pixabay.com

1.

2.

3.

1. Źródło: https://c1.staticflickr.com/6/5581/14207618444_402239d251_b.jpg
2. Źródło: https://pixabay.com/p-937516/?no_redirect
3. Źródło: https://c1.staticflickr.com/6/5214/5509964787_8650c9ec66_b.jpg